

[Johannes Hansen.]

derfor vil virke mere vejledende, end såfremt stemmerne spredtes på et større antal kandidater. Hidtil har afstemningen ved bispevalg i de enkelte tilfælde været koncentreret om ret få navne og er derved blevet et så meget klarere udgangspunkt for det endelige valg. For de stemmeberettigede må det også være en fordel, at der kun er få kandidater, så at de lettere kan bedømme den enkelte kandidats muligheder og eventuelt tage dette i betragtning. På flertallets vegne kan jeg anbefale ændringsforslag nr. 1 til vedtagelse; det er tiltrådt af kirkeministeren.

Ændringsforslag nr. 2 og 3 er ligeledes tiltrådt af den højtærede minister. De er begge stillet af det samlede udvalg. Jeg kan på hele udvalgets vegne anbefale dem til vedtagelse.

Der var indenfor udvalget enighed om lovforslagets ændringer til fordel for folkekirkens valgmenigheder, ligesom man var enig om det ønskelige i, at lovforslaget kunne gennemføres, inden det nær forestående bispevalg på Lolland-Falster finder sted. Imidlertid modtog udvalget ikke blot forskellige skriftlige henvendelser, men også en deputation af præster, der ønskede åbnet adgang for præster til at opnå særskilt stiftsbåndsløsning. Hidtil har kun menigheden haft adgang til at løse stiftsbånd og det kun med tilslutning af en af menighedens præster. Et flertal indenfor udvalget, socialdemokrater, venstre og konservative, ønskede den fornødne tid til at underkaste det rejste spørgsmål en nøje prøvelse, men fandt, at dette ikke burde forsinke lovforslagets vedtagelse. På dette flertals vegne skal jeg indstille lovforslaget til vedtagelse med de af os eller af hele udvalget foreslåede og af den højtærede kirkeminister tiltrådte ændringer, og på flertallets vegne skal jeg endvidere indstille, at udvalget i henhold til forretningsordenens § 12, 2. punktum, vedbliver at bestå indtil rigsdagssamlingens slutning.

Fr. Kristiansen: Når mit parti ikke har villet gå med til at stille så store krav som flertallet med hensyn til antallet af stillere for en kandidat ved et bispevalg, har det sin grund i, at vi mener, at det vil volde unødigt besvær. Man slipper ikke udenom de store fraktionsmøder. Det bliver stadig dér, afgørelsen kommer til at ligge, og vi har ingen grund til at tro, at den vil lattes ved det større stillerantal, snarere tværtimod. Når man har haft besværet med de mange stillere, vil man sikkert holde så meget mere fast på vedkommende

kandidat. I stedet for at lette vejen frem mod enighed om den kandidat, der er størst stemning for indenfor den bestemte retning i stiftet, kan reglen efter vor opfattelse let komme til at virke i modsat retning.

Når mit parti endvidere ikke har kunnet give tilslutning til, at udvalget efter vedtagelsen af det foreliggende lovforslag skulle fortsætte med arbejdet for at undersøge, om der findes en mulighed for at imødekomme de synspunkter, som en deputation af fynske præster har fremsat overfor udvalget, beror det på, at vi finder spørgsmålet om præsters adgang til stiftsbåndsløsning både uigennemførligt og upåkrævet, et standpunkt, som vi også har givet udtryk for i betænkningen.

Hvad for det første gennemførligheden angår, vil jeg blot fremhæve, at det i betænkelig grad kan indeholde spiren til stor uro og opløsning indenfor kirkens organisation. Er det ikke en umulig tanke, at en biskop skal føre tilsyn med en menigheds åndelige forhold, medens en anden biskop eventuelt skal føre tilsyn med præstens liv og gerning? Hvis præst og menighed er enige om det, kan de jo efter nugældende lov løse stiftsbånd, men efter vor opfattelse må de følges ad; præst og menighed kan kun adskilles ved, at præsten forflyttes.

Når vi desuden i betænkningen udtaler, at adgang til en sådan stiftsbåndsløsning for præsten er upåkrævet, kan jeg ganske kort henholde mig til den udtalelse, der i fuld enstemighed er fremsat af samtlige fynske provster, og hvori de betegner visse af de demonstrerende præsters udtalelser som usømmelige. Disse fynske provster er, uanset at de ikke alle er enige i biskop Øllgaards syn på kvindelige præster, enige om at udtale og give udtryk for deres kirkelige fællesskab med stiftets biskop og tage afstand fra ethvert forsøg på at isolere biskoppen såvel som Fyns stift på grundlag af biskoppens ordination af kvindelige præster.

Da jeg i udvalget fandt det formålsløst at stille ændringsforslag på det punkt, hvor vi har en divergerende opfattelse, vil mit parti unklare at stemme for ændringsforslag nr. 1, der er stillet af flertallet, men ved tredje behandling agter vi at stemme for lovforslaget, fordi det indeholder betydelige fremskridt med hensyn til valgmenighedernes forhold.

Ordføreren (Johannes Hansen): Idet jeg regner med, at det høje ting vil give udvalget adgang til at fortsætte det arbejde, som det gerne vil fortsætte med for at drøfte